

František a Ludmila Paťhovi

1910 1919
Kuňovka Javorník

František se s Ludmilou seznámil v roce 1938. V létě jí přivedl ukázat domů a 22. listopadu měli svatbu. Celý den hustě pršelo a »padalo jim štěstí«, ale příliš šťastná doba je nečekala. Bylo to krátce po odtržení pohraničí a jeho připojení k Německu.

Za čtyři měsíce bylo Československo v troskách. Slovensko vytvořilo samostatný stát a den poté Němci obsadili Zbytek Čech a Moravy. Ludmila čekala první dítě, když 1. září 1939 vypukla druhá světová válka. Rodina ji přežila se třemi malými dětmi bez následků.

Zdálo se, že se vrátí svoboda a že nastane blahobyt, ale již za tři roky se vlády zmocnili komunisté a v zemi nastolili »diktaturu proletariátu«. Rodová tradice hrdého sedláka skončila. Ted byl »vřídlním nepřítelem - kulakem«.

Celá rodina musela tvrdě pracovat na svém hospodářství. Velkým sedlákům byly zvyšovány povinné dodávky a snižovány výkupní ceny. Až do roku 1953 byly potraviny na přiděl, na listky. Když potravinové listky nebyly, mohlo se nakupovat na volném trhu za mnohonásobně vyšší. Sedlákům, jako samozásobitelům, byly později potravinové listky odebírány.

Řadu let František odolával systematickému tlaku, aby nemusel hospodářství předat zemědělskému družstvu. Nakonec do družstva vstoupil, stejně jako jeho bratr Josef na Kuňovce.

František Paťha byl hluboce věřícím člověkem. Víra v Boha mu pomáhala přežít, když po mozkové příhodě ochrnul a byl odkázán na invalidní vozík. Věřil také, že se jednou navrátí svoboda. Zemřel rok před sametovou revolucí.

Javorník, stavení číslo 20, rodiště Ludmily a místo, kde přivedla na svět pět dětí.

Kdysi se tam říkávalo »U Vavroušů«.

Vesnický boháč – toť opravdový upír vesnice. Nesčetnými prostředky používá své hospodářské převahy, především ve výrobních prostředcích – strojích potazích, osivu apod. – k získání vlády na vesnici a k vykořisťování pracujících rolníků...

Rudé právo 23. 3. 1950

K březnovému tematu Rohu stranického školení

Vesnický boháč - nepřítel pracujícího rolníka